

Kragh: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 236 af 8. Maj 1917.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1305).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg A. Sp. 4311) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 om Forbud mod Nedrivning af Bygninger m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1306).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af *Jørgen Berthelsen* og *Godskesen*:

Til § 3.

I 3die Linie ændres Ordene „forbliver i Kraft indtil Oktober. Flyttedag 1918“ til: „ophører at have Gyldighed April Flyttedag 1918, saaledes at de Kommuner, der efter dette Tidspunkt ønsker at gøre Brug af Reglerne i fornævnte Lov, maa indgive fornyet Andragende herom til Indenrigsministeriet“.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Jørgen Berthelsen: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling har jeg i Forening med det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) stillet et Ændringsforslag til § 3, hvorefter Paragraffen ændres saaledes, at Loven ikke, saaledes som oprindeligt foreslaaet, bliver fortløbende, men at det kræves, at de forskellige Kommuner skal indgive et fornyet Andragende, hvis de ønsker, at Loven for deres Vedkommende skal vedblive at gælde. Derved vil Forslaget, som jeg ogsaa sagde ved første Behandling, komme i Overensstemmelse med en tidligere lignende Lov. I Lovforslagets Bemærkninger omtales der kun Andragender fra 3 Kommuner, København, Frederiksberg og Gentofte. Der er adskillige andre Kommuner, der har benyttet den Ret, som Loven af 23. Januar 1917 gav dem, men saa vidt jeg ved, er det ikke alle, der ønsker at faa den forlænget. Og der gives dem altsaa her Lejlighed til at kunne blive fri derfor, hvis dette Ændringsforslag vedtages. Jeg skal hermed paa egne og Medforslagsstilleres Vegne anbefale det.

Indenrigsministeren (Rode): Den sidste ærede Taler nævnede, at der kun foreligger Andragende fra 3 Kommuner, medens der er flere, der har benyttet den i Loven indeholdte Bemyndigelse. Det maa snarere betegnes som, at der kun foreligger Erklæringer fra tre Kommuner, idet Erklæringer kun er indhentede fra disse. Naar det ærede Medlem mener, at Kommuner, der ikke længere ønsker at benytte denne Myndighed, kun ved Vedtagelse af det stillede Ændringsforslag kan blive fri, beror dette paa en Misforstaaelse, Kommunerne kan ogsaa uden denne Ændring erklære, at de ikke længere vil anvende Loven. Ændringsforslaget gaar ud paa at paabyde Kommunerne at foretage den Formalitet udtrykkeligt at erklære, at de ønsker Bemyndigelsen forlænget. Det er en efter min Mening unødigt Formalitet, men da det er en Formalitet, som let kan opfyldes, skal jeg ikke modsætte mig, at Ændringsforslaget vedtages.

Jørgen Berthelsen: Naar den højtærede Indenrigsminister vil gøre gældende, at der kun foreligger Erklæring fra de 3 Kommuner, fordi de er afæskede disse,